

לכ' אלוף משנה יוסף ברטל,

ירושלים.

מר ברטל הבבכד, שמחתי לאות. גם דוד הכהן כתב לי על סבי בקורינו כבית הנשי. אידי בטוח, אם המכתבים האחרוניים מאריסאבה, אשר הגיעו אליו בדרך לא רגילה, הם הגיאו, לפי בשת ליnesia, והריבי שולח את העתק שבידי לעירבו. דוד סדר לי על הזנת הקונסול חנן ברוון לאינפומציה וממן הזראות, ומצע לוי לפוד על המשדר. לא ברור לי, כיצד לוי לפוד על המשדר? לתשומת לב הנשי אני כסדר על ידע. הקונסול בחור זריז ומציליח. גם פוסף. בחור שגדל מעליית הבשור ושלח למשרד החוץ. בטעמ פורטאל, של קונסול הוא בהגיוון היחסים ושיתות הפעלה בין ישראל וחם הוא חותר בחסד העין היפה של הבנים להזנות שבריר בלתי - כוכתר בשלב זה. ובזדק. בהגיון האובייקטיב וਆיש. אך הגיוון זה מחייב גם הטעלות כסימלית לכל רמז מהחצר, כולל וביחד - בעיית הפלשים, בה. האירה שמצאה עתי באדים אבבה בהירה בתכלית: יש להתחדר מקומות הפלשים, ועוד כמה שאפשר מהר. עוזם פירוט על המạoע. ובשיות עם הקונסול הוא הגיב לעיתים ספונטנית: אלו אינם יהודים. פיטלובייך הכנים להם בראש, שם יהודים. ואלאה. ישנה החלטה של הרבעות הראשית וכו' ובשבוי הגירות: בת כמה היא האמת האפריקאית? העקר - הכרת האקטואלית. אפילו אם קיבל את התודדות על פוזאם, געם וכו' וכו', תזרבתו היתה: צדיק לאמר להם: היו מושגים חיו חמישין? כאשר אררתי לו: הם היהודי יdrag להם. מוסדות עזרה, הקונגרס, הדזווינט. נוציא את מסדר החוץ מן הפשך. תזרבתו הספונטנית: לא, לא, לא.... כאילו נבחל. בכדיות זו נפרדתי מפגו, מבליל להראות לו כל האינפומציה והתודדות שהבאתי לנשי. בשיחתי עם מנהל מסדר החוץ, יחיל, ביחסו שאלת: האם מתקידה של מדיניות החוץ הישראלית לנזר את הפלשים? אוירת בידוי והתנברות לפלשים על ידי שליחיכו פרקנת כל מיני תורות ואידיאולוגיות. כולם - חברים ימי קדם.

האינפומציה שנטרה לנשי על תעסוקה לפלאשים בסו"ב ובאינקודה אינה סכובדת. בסודיב לאחר צאת מחבש מעסיקים פלאשי אחד, לפי מכתב שקבלתי. והנפרדים באינקודה, אשר עליהם מיפורתי, לפי מכתב מגער אחד, חזרו לכפר שלהם. במזיאות זו האוי לדעת כדיוק, באיזה מידה עין הפלאים וחתמם הפלורז ברגעת לנפש הבוגם. מה אומר "החצר"? אינפומציה זו לשונית להשפי על

סגבון הפו"ם עם הנגום, בחיבת תפילה דורון ומלחמה. אם בנטוביץ' יקבל עליו את הסליחות איבפורטזיה מדויקת זו צריכה להמסר לידייתו בעתה. תפקיד הקונסול להכין את הקרכע לבואו. העם היהודי נעלם. אנטישודת. ברבר וכוכ' רכזים. גדולים בתורה. יהודי אמריקה. ואולי הבארוֹן (בתבתי להרצפלד שיתקשר אליו והוא נכון לכך), הקונסרגס - ייס להם עכין בקיום השבט הזה וזריקתו ליהדות והתפוחות חפשית באמונאתו. העם היהודי מוכן לעוזר לך. בעולם כולם - קיימת ערות לעניים. בשלב זה לא לקשר את גורל השבט עם ראסית עלייה לאرض. במצב - משבר במגע אותו -עליו לידע, כי יקום רעם גדול בין יהודי ארץות הברית ואנגליה. וכי אי-שקט טמי קיים גם בישראל. באוניברסיטה ובין גדולי התורה, גם הנשיה יש לו מינים ימיים יחס איש עפוק לגורל השבט. על הקונסול לדעת, כי כה חלק כמו שהיה עד כה - לא יהיה. ולאחר יאוש בהסכם את חזך פיטטור גדור אפריקאי, הערייך בבעיתו והבאור בזאתו - מהיה מלחמה בדעת הקמל העולמית. זהה נקודה עדינה במאפוזן העם וחרבות בראשיתו. אין שבט שולח לעקידה של קרביינוקטורה דיפלומאטית חולפת. לא לעולם - נגום. כרושצוב לא היה בקלות מרות עליו. שבט הזה אינו מתגמל ביבשת אפריקה. זהו רק קודר ראי.

שmedi פאד, סר ברמל, לעrotein האישית וטיפולך בדרכך. בכואוי לירושליםatak אתק. בדרך כלל הריני מתנדר מהתאנחות, אך כבחינת הזמן והן מכחיתת הוצאה לא-צנעה. אך בקשר עם בעיות בריאותו בנסיבות גדור עלי מפעם לפעם לעלות לירושלים. ביבטים, כל שוב ומשוב ברבותי לשנה הבאה.

להתראות. בכרכבה.

ה-ט/ט